

‘KRIBHOPPEN’ MET HARDBAITS

Softbaits voeren al jarenlang de boventoon bij het werpend vissen op (snoek)baars. Jan Kosschorek (29) hangt sinds dit voorjaar echter vrijwel alleen nog maar hardbaits in de speld. Hét VISblad struinde een avond met hem mee langs de Nederrijn bij Elst om te zien waarom hij het ‘hard’ speelt.

TEKST: BARD BORGER > FOTOGRAFIE: SANDER BOER

“Kijk, de eerste worp meteen al vis”, zegt Jan grijnzend terwijl hij zijn plug uit het water tilt. Pas bij nadere inspectie is het vals gehaakte minivoortje op de voorste dreg te zien. “Hier komen we natuurlijk niet voor, maar we vissen dus wel op de juiste plek.” In het ondiepe water pal onder de kant zijn inderdaad wolken speldas zichtbaar – de roofvis is voelbaar vlakbij. Terwijl rechts van ons de veerpont

‘DEZE VISTECHNIEK IS EROP GERICHT OM ROOFVIS PUUR OP AGRESSIE TE VERLEIDEN OM AAN TE BIJTEN’

vertrekt, mikt Jan met een beheerste worp zijn twitchbait in het kolkende water erachter. Een aanbeet blijft uit, maar het vertrouwen is volop aanwezig. “Zeker daar aan de overkant gaan we straks vis vangen”, klinkt het overtuigend. De omstandigheden zijn dan ook prima: de zomeravondzon doet zijn best en wind staat er nauwelijks.

VINNIGE MEPPEN

Met opvallend vinnige meppen en korte tussenpozen – vaak nog geen seconde – vist Jan zijn kunstaas bin-

nen. Gaat dat niet té snel? “Absoluut niet. Deze techniek is bedoeld om roofvis op agressie te verleiden, dus je plug of twitchbait moet veel en fel in beweging zijn”, kaatst Jan de bal terug. “Pas in de koude maanden kun je beter iets rustiger vissen, want dan is de vis ook wat trager.” Direct na de worp draait Jan zijn plug met een paar ‘normale’ slagen van de molen op diepte. Vervolgens geeft hij steeds felle tikken zodat de plug of twitchbait zich onder water als een gewond en gedesoriëteerd jong visje voortbeweegt. “Daar komt de roofvis op af, om vervolgens in zo’n zwempauze toe te slaan – precies op het moment dat het kunstaas niet beweegt. Een *reaction strike*, noemen ze dat. Omdat je lijn op zo’n moment even slap hangt, voel je de aanbeet vaak niet of nauwelijks”, licht Jan toe.

TWEDE WORP

Na nog een paar vruchteloze worpen aan weerszijden van de pont besluit Jan om de oversteek te maken. Het uitzicht vanaf het water bevalt hem zichtbaar, maar het visbootje op de beoogde stek bepaald niet. “Dat zul je altijd zien”, klinkt het morrend. “Oh wacht, ze vertrekken alweer. Gelukkig maar – voor vanavond heb ik mijn zinnen duidelijk op die plek gezet.” Eenmaal op de oever stapt Jan gedecideerd richting het water en werpt hij zijn plug richting het ondiepe kribvak links van hem. Al bij de tweede worp is het raak. Een mooie baars heeft de plug gegrepen en trekt het strakke hengeltje krom. “Zie je hoe het kunstaas mooi aan de buitenkant van de bek zit?”, wijst Jan. “Overigens grijpt de roofvis met hardbaits vaak ook (half) mis omdat het kunstaas zo onvoorspelbaar beweegt. Om die reden zet ik mijn

slip ook altijd wat losser. Met een te strak afgestelde slip sla je het kunstaas vaak uit de bek van de vis.”

WIND NADELIG

Vrijwel direct na de eerste baars volgt een iets kleiner tweede exemplaar, waarmee de ban gebroken lijkt. Toch blijft het daarna lange tijd stil. Nadat hij een hele serie kribben heeft afgevist en de zon nog maar nét boven de horizon staat, werpt Jan een kritische blik op zijn horloge. “Kom, we gaan terug naar de pont. Hier zie ik het niet meer gebeuren.” Op de terugweg daalt de temperatuur merkbaar en steekt een licht briesje op. Is de wind nog een factor van invloed bij het vissen met hardbaits? “Absoluut”, erkent Jan meteen. “Vooral wind van opzij of van voren is funest voor deze visserij. Precieze worpen zijn belangrijk: dit is vrij prijzig kunstaas, dus je moet niet te vaak zo’n plug

Bij het vissen met twitchbaits sla je met vinnige tikken de actie in het kunstaas

>> NIET TE DUN

Voor het relatief felle vissen met hardbaits aan strakke hengels – Jan gebruikt exemplaren van 2.15 meter met werpgewichten van 10 tot 20 gram – zijn zeer dunne lijnen ongeschikt. “Bij dat meppen komen flink wat krachten vrij en zeker als je kunstaas op zo’n moment net even vastzit, sla je de lijn in no time stuk”, legt Jan uit. Op zijn molen spoel (formaat 2500) zit 12/00 gevlochten lijn en daaraan via een FG-knoop een 1.5 meter lange voorslag van 40/00 fluorocarbon. Aan die voorslag komt een stalen onderlijntje van zo’n dertig centimeter. “De laatste meters lijn moeten echt slijtvast zijn, omdat je met deze visserij nogal eens vastloopt tussen stenen in ondiep water”, aldus Jan. “Ik controleer mijn onderlijn dan ook regelmatig op schade en vervang hem bij twijfel direct.”

VIS JE KUNSTAAS TOT PAL ONDER JE HENGELTOP BINNEN

>> TOT AAN DE TOP

Jan vist hardbaits – nog meer dan ander soort kunstaas – na elke worp door tot pal onder zijn hengeltop. “Ik heb met deze visserij al heel vaak meegemaakt dat een roofvis pas op het allerlaatste moment toeslaat”, aldus Jan. “Soms duurt het blijkbaar nét iets langer voor het lontje is opgebrand. Die tijd moet je de vis dan geven.” Tip van Jan: til je plug of twitchbait niet zwemmend uit het water, maar laat hem nog één laatste keer stilvallen.

of twitchbait verspelen. Maar daarmee heb je de nadelen wat mij betreft ook wel gehad. Het actieve aan deze visserij vind ik fantastisch en vooral in ondiep water zijn hardbaits vaak veel verfijnder te vissen dan shads.”

VORMEN EN SCHOEPJES

Terug bij het pontje besluit Jan van plug te wisselen. In zijn kunstaasbak ligt een keur aan aasjes in diverse kleuren. Sommige ietwat gedrongen, maar de meeste zijn slank van vorm. Wat is nou de juiste keuze? “Dat is in elke situatie weer anders en deels ook een kwestie van persoonlijke smaak”, licht Jan toe. “Als je met dit kunstaas aan de slag gaat, zou ik een paar exemplaren met verschillende vormen en schoepjes kopen. Ontdek daarna hoe ze zwemmen en wat jouw voorkeur heeft. Op YouTube barst het ook van de instructie filmpjes die de zwemactie van hardbaits laten zien. Zelf vis ik het liefst met *suspending* exemplaren. Die zweven als het ware en blijven echt doodstil hangen als je ze niet beweegt. Ook kijk ik goed naar de grootte van het aanwezige spel-

daas en ik start nooit met pluggen met ratels. Roofvis schrikt juist van dat geluid – zeker op plekken waar veel wordt gevestigd. Dressuur is echt een onderschatte factor.”

BONUSVIS

Al na een paar worpen bij het pontje is de vis weer gevonden. Knielend bij de veerstoep landt Jan de derde baars van deze sessie, waarna de plug – die opnieuw maar heel lichtjes vastzit in de bek – in een handomdraai los is getikt. Ook rechts van de veerpont ‘stinkt’ het naar roofvis, maar daar blijft het desondanks tot diep in de schemering stil. Zit er wellicht toch nog een laatste vangst in het vat? Mogelijk zelfs een verrassing in de vorm van een winde of snoekbaars die zich op de plug stort? “Ja!”, klinkt het ineens en dit keer test de vis ook de slip van de molen. Na een mooi potje knokken blijkt Jan even later met een hele knappe baars in de lens van de fotograaf. “Mooi, want ik wist zeker dat er nog een bonusvis in zat”, constateert hij tevreden. Niet de eerste, maar laatste worp was vandaag een daalder waard.

